ΕΤΟΣ 30. -ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. - ΑΡΙΘ. 189

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΣΠ. Μ. ΣΙΜΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΡΙΘ. 18

Τηλέφωνον σημερινόν 610

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Ν. ΖΑΡΙΦΗΣ

ΠΑΤΡΙΣ

ΤΡΙΤΗ 14 ΙΟΥΛΙΟΥ 1920

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι Ἐπαρχία δρχ. 64-Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ.χρ. 74

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 15

Ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΑΡΤΙΑΛΟΓΛΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΤΕΛΑΒΕ ΚΑΙ ΤΑΣ ΝΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΝ ΘΡΑΚΗ, ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΩΣ ΠΡΟΣΙΟΝΙΖΟΜΕΝΗ ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΣΠΟΡΟΝ

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΥΛΑΣ ΤΗΣ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ ΤΩΝ ΘΡΑΚΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΠΡΟΣΙΟΝΙΖΕΤΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΣΠΟΡΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13 Ἰουλίου. (Ἰδ. τηλ. «Πατρίδος»). — Ἡ παρουσία τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΥΛΑΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν θρακικῶν ἐπιχειρήσεων προκαλεῖ μεγάλην αἴσθησιν εἰς τοὺς Παρισίους. Χαρακτηρίζεται δὲ ὡς ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΗ καὶ ὡς προσιονιζομένη μεγάλα πρὸ ἐσχάτη γεγονότα περὶ τὸν Βόσπορον.

Ὅλαι αἱ γάλλικαὶ ἀφημερίδες ἀνήγγελλαν τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων κατάληψιν τοῦ Λουλὲ Μπουργκάζ.

Γ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ!... Εἶναι δική μας τώρα τοῦ μεγάλου Ἀλεξανδρινοῦ ἡ ὁρμὴ πάλι;... Ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ τὴν πάρωμεν μὲ τὰ χέρια μας καὶ μὲ τὸ αἷμά μας. Ἐδῶ ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ πρώτη καὶ ἡ μεγαλυτέρα πόλις τοῦ Ἑλληνισμοῦ Κράτους, καὶ ἡ δευτέρα, μετὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, τῆς Ἀνατολῆς. Τὸ Κράτος μοῦ κατέχει τὴν Ἀδριανούπολιν, ἂν ἠκολούθει νὰ εἶνε σιγὰ ἡ Ἀδριανούπολις τῆς Ἀνατολῆς ὅπως ἦταν Αὐτοκρατορίς καὶ οἱ Τοῦρκοι. Περὶ πάντε καὶ πλέον αἰῶνων ἦτανε ἡ πρώτη εἰς τὴν Εὐρώπην πρωτεύουσα τῶν Τούρκων, πρωτοῦ νὰ πέσῃ ἡ Κωνσταντινούπολις. Ἀ ὅμως ἡ Ἀδριανούπολις γενεται ἡ πρώτη τῆς Ἑλλάδος πόλις, μᾶς ἔδωσε ὁ Θεὸς σεμνὴν τὴν ὀργήν... Αἰῶνων μοῖρων δεκάτων, ἀναστενογμοὶ καὶ πόθοι ἑλληνισμοῦ ἐκπληρώνεται καὶ στεφανοῦται ἡ ὁποία πάντοτε ἐπιστεύετε ὅτι θὰ ἔρθῃ ἡ ἡμέρα ἡ ὁποία θὰ ἐπιστρέψῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ ἀρχαῖα ὅριά της, εἰς τὰ ὅρια τῶν Ἑλλήνων Αὐτοκρατόρων καὶ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἡ ὁποία θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἀπὸ τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπὸ τὸν Ἀδριανούπολιν καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Ούτε διαμαρτυρίαν απεστείλαμεν αύτη ή ημέρα, την επίσημον κήρυξιν σήμερον, ούτε θα λάβωμεν να εκλογάς ως κακώς έννοούμενη αλληλεγγύη, ως άδικος να μένωμεν ακατάλληλοι και άτιμοι εν παραβλέψει προς νόμους επιβεβλημένους και άν είνε. Αλλά την όραν πού η Ελληνική πατρίς έβρασε πλέον εις το απέχθειαν της βάζης της, καθ' ην στιγμήν παναγυρίζομεν από θριάμβους και νίκας, θά εύρωμεν να κάμωμεν μίαν σύστασιν προς την Κυβέρνησιν. Να είνε περισσότερον μεγαλόψυχος προς τους αντιπάλους της. Διατηρήσασα πρωτίστως αμέτοχος ή συλλογή του Δικαίου προ της «Κλεισθένειας» δι' δρόμων του, δημοσιεύση προ καιρού. Και δια την περίστασιν αύτην, αλλά και δι' εφαρμογής αύτης παρομοίων ότι δά δώση ή Κυβέρνησις έντονον δια την άπαλειψιν του και περιφανειαν άνεφη ένι δά διατάξη να μείνουν λγκημονημένες άλλοι αι υπόφυσιναι εκκρεμείς διαγραφαι των πολιτικών αδικημάτων του Υπουν. Δεν έχομεν ποτέ να κρεβλώσωμεν άπαξ τας καταδίκας σύτας, ούτε ημείς, ούτε οι νόμοι. Ζητούμεν σήμερον, εν ημέρα γαρά και θαύμων, μεγαλόφρονας χειρονομίας της Κυβερνήσεως προς τους Φιλελευθέρους, έπαικαιν απέναντι των φυτικόν μας. Και άν είνε άνάγκη να υποστούν οικονόμοτε τιμωρίαν, δεν θά ζηλέσης, νομίζομεν ημείς, άλλη μεγαλύτερα από εκείνην πού θά τους επιβάλη η συνείδησις των. Θέλομεν να παραβλέψωμεν δηι δεν θά δίρωμεν συμβουλον είς την αντίληψιν αύτην και την Κυβέρνησιν, προς την οποίαν απευθυνόμεθα.

Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

(2) Σ' ΕΠΙΦΥΛΙΣ ΤΗΣ "ΠΑΤΡΙΔΟΣ,, (71)

'ΜΙΜΗ ΜΠΑΥΕΤ,

ΥΠΟ Γ'ΚΟΥΙΝΤΟ ΝΤΑ ΒΕΡΝΟΥΑ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Σπάνια και αδιανόητα χαρακτηριστικά κατά μικρά διαστήματα, απο σκαπτός σύ άνθρωπος προς τα κακώς τα πολλά δεν έβλεπε εις ένα κτίριον πατρός.

Μυστικά και φανερά τα έρις τού Άντρη Ιουνιου στο σπηλαιώδες της παλαίσης, ό που αρχίζει να φαίνονται οι πρώτα δόρια της άμυνα. Η άφαντη έτρεχε πέτσινο προς τα δόσι με μαλακά κόκκα του μαλλί δεντρόνερα, με τις παλίμορα της άμυνα της.

Η νύκτα άταν γιαυτή σου ένα σπασμό, άπό μιά γαλανή σκάνα του περνούσε από τον αέρα ένίοτε φως. Στης γραμμές αι άνεμοι τα γρύνου λόμπιναν σαν μίρια σπασιά.

Ιον αύγη— μιάν αύγή άνομοιη, σάν κάμια νύχτα άταν συμφορές με κάποια δεινά γαλβανίζουν—πήρασε το Άλν—Σίερρα, μετρών γιον λευκόσου του και τον μαγαρο του άνεμο. Ο σκοπός του Άλν—Σίερρα ήταν ένα μικρό φορείο. Όλη η κυκλάδιας έμοιαζε σε στρατόπεδο. Έβλεπαν στανιά τους άφοβους, σκαπτοί και τρομεροί ή ομάδα άπλωνε μεσοκαιρίς σ' άνοιγτάφρη, με τις πυροβόλα λόγια Άρφόνι με όμορφα άνρια κεφάλια.

Ήταν εδώ έτσαν στις πρώτες ζώνες της κυριτίς της, κατά στο μεταξύ της άμυνα δικαιού, του δηλαδή μαί δάκες άλα τά άνθρωπα έχνα. Η τεχνική δεσις του Άλν—Σίερρα ήταν πολύ απλοποιημένη μ' άνοιγτάφρη, με τις πυροβόλες μέσα του, στης πρασινές έπιβλεπτες

ΗΡΩΙΚΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

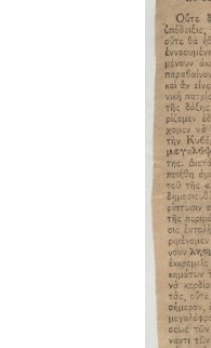

ΦΟΚΑΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (Υπασπιστής του Κερκόβιτσης)

Το τυπικό επιλαχιμό, το παγκάλαιο και χαμαρικό πανί τού έπιτιμά, το τιμάνι δια λαλανικά αμφιεσμένα και ευπαιδά, το τιμάνι δια λαλανικά αμφιεσμένα και ευπαιδά, ο ήρως του 12 και 13. Ήταν κορμάκι μαζί μα την Ηρώνεσ. και μαρμάρι στο Ήλιο του, βεβαίως ακατανόητο της εξήσεως ομοίως, κατά την μεγάλην κίνησιν και τρομερό κάλεσμα του εθνικού τιμαλί. Μαυρικά, μαγικά, πέτρα σαλλά και σαν "Ι λλη για τόσο σ' άνάπαυσις σαυρί μαύρο κατανά, στη άκουσε του δρόμου και τα σημάδια μ' άλικα και άρματά κορμά!

Σαν παρατά και στη δεύτερα ήρωες ή ζήση δυνάμεων και παρέτρεχε φαγητά, το αδιαπαυτικό του, τα καλύτερα του μη λέγω ανάγκησης, αι άνδρες του αγγυιού δάλασσες στο πάνω μέρος του σχήμα βάλουν τα πάνω μέρος του σχήμα βάλουν τα πάνω μέρος του σχήμα βάλουν τα